

عنوان مقاله:

شرط عدم رابطه جنسی در عقد نکاح از نگاه شارحان قانون مدنی و فقهای عظام

محل انتشار:

دومین کنفرانس پژوهش در فقه، حقوق و علوم اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

وحید عظیمی - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد

حمید هنری فلاح - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد

خلاصه مقاله:

یکی از قواعد مسلم و تغییر ناپذیر خلقت، تولید مثل و تکثیر است. توالد و تناسل سبب بقاء نسل و دوام نوع جانداران می گردد. اما در اینکه در عقد نکاح که پایه و اساس آن از نظر نگارنده توالد و تناسل است می توان شرطی درج نمود که زوج و زوجه در عقد نکاحشان رابطه ی جنسی وجود نداشته باشد. ما در این مقاله با رائه نظرات مخالف موافق در رابطه با این شرط در عقد نکاح از منظر فقها و حقوقدانان بر این امر هستیم که خواننده، بهترین راه را در مجری ذهنی خود انتخاب کرده و سریعاً به ندای عدالت پاسخی روشن بدهد. پاسخی به این سوال که آیا می توان در ضمن عقد نکاح شرط کرد که زوج و زوجه با یکدیگر رابطه جنسی نداشته باشند به بیان دیگر این شرط خلاف مقتضای ذات عقد نکاح است، یا خلاف مقتضای اطلاق عقد (یعنی هیچ اشکالی بر این شرط انهوردنیست) خلق. الزوجین الذکر و الانثی من نطفه اذ اتمنی (سوره النجم آیه 46 و 45)

کلمات کلیدی:

نکاح_ شرط-ذات عقد_ اطلاق عقد_ رابطه جنسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/858817>

